

|                            |                                |
|----------------------------|--------------------------------|
| Súd:                       | Najvyšší súd SR                |
| Spisová značka:            | 4CdoPr/7/2023                  |
| Identifikačné číslo spisu: | 8713216120                     |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 22.02.2024                     |
| Meno a priezvisko:         | JUDr. Alena Svetlovská         |
| Funkcia:                   | súdca                          |
| ECLI:                      | ECLI:SK:NSSR:2024:8713216120.1 |

## UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne J.. C. L., narodenej XX. R. XXXX, R. L., Š. XXX/XX, zastúpenej advokátkou JUDr. Ingrid Čvirkovou, Poprad, Levočská 866, proti žalovanej Základnej škole s materskou školou Spišské Bystré, Spišské Bystré, Michalská 398/8, zastúpenej advokátkou Mgr. Luciou Lorenčíkovou, Poprad, Murgašova 86/1, o určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru, vedenom na Okresnom súde Poprad pod sp. zn. 17Cpr/28/2013 a o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 15. decembra 2022 sp. zn. 12CoPr/6/2022, takto

### rozhodol:

Rozsudok Krajského súdu v Prešove z 15. decembra 2022 sp. zn. 12CoPr/6/2022 z r u š u j e a vec mu vracia na ďalšie konanie.

### Odôvodnenie

1. Okresný súd Poprad (ďalej aj „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) rozsudkom (v poradí druhým) z 26. februára 2019 č. k. 17Cpr/28/2013 - 437 zamietol žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala určenia neplatnosti výpovede danej žalobkyňi listom žalovanej z 28. mája 2013 a žalovanej priznal voči žalobkyňi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Vec právne posúdil podľa § 61 ods. 1, ods. 2, § 63 ods. 1 písm. b), ods. 2 zákona č. 311/2001 Z. z. Zákonník práce (ďalej len ako „Zákonník práce“), § 2 ods. 1, § 3 ods. 1, § 6 ods. 1, § 9 ods. 1, § 11 ods. 2 zákona č. 365/2004 Z. z. Vykonaným dokazovaním mal za preukázané, že rozhodnutím žalovanej č. 68/2012 z 23. mája 2013 žalovaná rozhodla o organizačnej zmene, ktorou bolo zníženie počtu tried a súčasne rozhodnutím č. 69/2012 z 23. mája 2013 rozhodla žalovaná o znížení stavu pedagogických zamestnancov o dvoch z dôvodu zníženia počtu tried na 19 v školskom roku 2013/2014. Ďalej zistil, že 27. mája 2013 predložil odborový zväz pri Základnej škole s materskou školou Spišské Bystré zápis o tom, že 24. mája 2013 bola odborovému zväzu predložená žiadosť o prerokovanie výpovede žalobkyne a táto bola prerokovaná odborovým orgánom. Žalovaná dala 28. mája 2013 žalobkyňi výpoveď podľa § 63 ods. 1 písm. b) Zákonníka práce s poukazom na rozhodnutie žalovanej č. 68/12 z 23. mája 2013 o organizačnej zmene, ktorou sa zrušila pracovná pozícia učiteľa a znížil sa počet zamestnancov žalovanej. Žalovaná pred daním výpovede žalobkyňi ponúkla inú vhodnú prácu a to prácu pedagogickej asistentky, na ktorú ponuku žalobkyňa nereagovala. Z vyjadrenia učiteľov pôsobiacich u žalovanej súd prvej inštancie zistil, že počas pôsobenia žalobkyne učitelia neboli prítomní pri žiadnych znakoch diskriminácie, či šikanovania

osoby žalobkyne zo strany vedenia a úplne vylúčili tvrdenia žalobkyne, že ostatným učiteľom bolo zakázané so žalobkyňou komunikovať a nadväzovať bližší kontakt. Z takto zisteného skutkového stavu vyvodil záver, že výpoveď z 28. mája 2013 bola daná zamestnancovi písomne a v súlade s § 61 ods. 2 Zákonníka práce a bol v nej skutkovo vymedzený dôvod tak, aby ho nebolo možné zameniť s iným dôvodom. Uviedol, že po rozhodnutí o organizačnej zmene je na zamestnávateľovi výber zamestnanca, s ktorým skončí pracovný pomer. K námietke žalovanej o neurčitosti rozhodnutia žalovanej o organizačnej zmene uviedol, že rozhodnutie č. 69/2012 o znížení stavu pedagogických zamestnancov o dvoch je určité, je z neho zrejmé, že sa znižuje počet zamestnancov u žalovanej v školskom roku 2013/2014 o dvoch. Súd prvej inštancie i rozhodnutie č. 68/2012, ktoré číselne predchádzalo rozhodnutiu č. 69/2012, považoval za určité, keď je z neho zrejmý počet tried v školskom roku 2013/2014. Súd prvej inštancie bol názoru, že žalovaná ako zamestnávateľ si splnila i ponukovú povinnosť riadne pred daním výpovede, keď ponúkla žalobkyni voľné pracovné miesto pedagogického asistenta a v čase dania výpovede nedisponovala voľným pracovným miestom učiteľky v materskej škole. Uzavrel, že pri daní výpovede zo strany žalovanej nedošlo k diskriminácii vo vzťahu k žalobkyni, keď žalovaná preukázala, že pri výbere zamestnanca, s ktorým z dôvodu nadbytočnosti skončí pracovný pomer, nepostupovala voči žalobkyni v rozpore so zásadou rovnakého zaobchádzania, keď bolo preukázané, že žalobkyňa bola vybraná na základe aprobácie žalobkyne (slovenský jazyk, ruský jazyk, pedagogika, špecifická príprava dievča, náboženstvo, etická výchova). K tvrdeniu žalobkyne, že bola diskriminovaná z dôvodu pohlavia súd prvej inštancie uviedol, že s E. O. v krátkom čase po ukončení pracovného pomeru so žalobkyňou žalovaná skončila pracovný pomer a tento zamestnanec mal rovnaké kvalifikačné predpoklady pre výučbu ako žalobkyňa, keď mu bola udelená kvalifikačná výnimka. Z uvedených dôvodov súd prvej inštancie žalobu žalobkyne zamietol a podľa § 255 ods. 1 CSP žalovanej priznal voči žalobkyni nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

2. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) po zrušení rozsudku odvolacieho súdu zo dňa 07. novembra 2019 č. k. 12CoPr/7/2019 - 478 a vrátení veci na ďalšie konanie rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 23. februára 2022 sp. zn. 4Cdo/108/2020 opätovne vo veci rozhodol rozsudkom zo dňa 15. decembra 2022 č. k. 12CoPr/6/2022 - 544. Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožnil s rozhodnutím súdu prvej inštancie a uviedol, že pokiaľ súd prvej inštancie žalobu ako nedôvodnú zamietol, rozhodol vecne správne. Odvolací súd s ohľadom na ústavnoprávny princíp nezávislosti sudcu, ktorý je vo všeobecnosti viazaný len zákonom, opustil svoj prvotný názor prezentovaný v rozhodnutí zrušenom dovolacím súdom. Odvolací súd uviedol, že z výpovede danej žalobkyni listom zo dňa 28. mája 2013 z dôvodu uvedenom v § 63 ods. 1 písm. b) Zákonníka práce v nadväznosti na písomné rozhodnutie riaditeľa školy č. 68/2012\_13 z 23. mája 2013 o organizačnej zmene, ktorou sa zrušila pracovná pozícia učiteľa a znížil počet zamestnancov, je zrejmé, z akého dôvodu prišlo k zániku pracovnej pozície žalobkyne. Dôvod výpovede bol teda jednoznačne zrejmý, kedy sa jednalo podľa § 63 ods. 1 písm. b) Zákonníka práce o výpoveď z dôvodu nadbytočnosti zamestnanca a to s ohľadom na konkrétnu okolnosť. Podľa názoru odvolacieho súdu nemalo uvedenie rozhodnutia o organizačnej zmene vplyv na platnosť výpovede, nakoľko skutkový dôvod výpovede bol vymedzený dostatočne, rovnako tak bola preukázaná jeho existencia. Súčasne bola podľa § 74 Zákonníka práce výpoveď daná žalobkyni a jej dôvody vopred prerokované so zástupcami zamestnancov podľa zápisu z 27. mája 2013. V otázke určitosti rozhodnutia o organizačnej zmene č. 69/2012\_13 o znížení stavu pedagogických zamestnancov sa odvolací súd plne stotožnil s vyjadrením súdu prvej inštancie. Odvolací súd zároveň uviedol, že diskriminačné konanie zamestnávateľa (žalovanej) voči žalobkyni žalobkyňa nijako nepreukázala. Odvolací súd mal teda za to, že zamestnávateľ uniesol dôkazné bremeno ohľadom výberu žalobkyne ako zamestnanca, s ktorým bude ukončený pracovný pomer, pričom poukázal na znenie kolektívnej zmluvy o uvoľňovaní zamestnancov v dôchodkovom veku pri organizačných zmenách, odbornú spôsobilosť zamestnancov a žalovanou popísané kritériá výberu zamestnanca. Odvolací súd teda uviedol, že žalovaná preukázala, že v danej veci nepostupovala diskriminačne, o čom svedčalo aj po prepustení žalobkyne nasledujúce prepustenie ďalšieho zamestnanca. Rovnako tak považoval odvolací súd za nesporné odmietnutie ponuky inej práce, nakoľko žalobkyňa sama uviedla, že ponúknutú pozíciu pedagogickej asistentky ako pozíciu poskoka zo subjektívnych dôvodov odmietla. Z uvedených dôvodov odvolací súd v zmysle § 387 ods. 1 a 2 CSP rozsudok súdu prvej inštancie v zamietavej časti a nadväzujúcom výroku o náhrade trov konania

potvrdil. Odvolací súd zároveň priznal žalovanej voči žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho a dovolacieho konania v plnom rozsahu s tým, že o výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením podľa § 453 ods. 3, § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a 2 a § 255 ods. 1 CSP.

3. Proti rozsudku odvolacieho súdu podala žalobkyňa (ďalej aj „dovolateľka“) dovolanie, ktoré odôvodnila s poukazom na ustanovenie § 420 písm. f) CSP a navrhla, aby dovolací súd zrušil rozsudok odvolacieho súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie za súčasného priznania náhrady trov dovolacieho konania. Dovolateľka poukázala na skutočnosť, že Najvyšší súd Slovenskej republiky sa v rozhodnutí zo dňa 23. februára 2022 sp. zn. 4Cdo/108/2020, ktorým zrušil rozhodnutie odvolacieho súdu zo dňa 07. novembra 2019 č. k. 12CoPr/7/2019 - 478 a vec vrátil na ďalšie konanie, otázkou platnosti výpovede danej žalobkyni nezaoberal a žiadne pokyny pre odvolací súd neuviedol. Rozhodnutie odvolacieho súdu zo dňa 07. novembra 2019 č. k. 12CoPr/7/2019 - 478 bolo zrušené z dôvodu jeho nepreskúmateľnosti. Bez zmeny skutkového stavu odvolací súd vo svojich rozhodnutiach v tej istej veci teda vyslovil dva odlišné právne názory, pričom neposkytol žiadne vysvetlenie prečo sa so svojím skorším rozhodnutím nestotožňuje. Dovolateľka uviedla, že odklonom odvolacieho súdu od jeho pôvodného právneho názoru bez uvedenia relevantných dôvodov došlo k porušeniu princípu právnej istoty a porušeniu práva dovolateľky na súdnu ochranu. Dovolateľka ďalej uviedla, že pri odklone od skoršieho právneho názoru odvolacieho súdu bez uvedenia dôvodov, na základe ktorých k tomuto odklonu prišlo, nemožno dôvodiť princípom nezávislosti sudcu, nakoľko toto vedie k svojvôli súdu. Dovolateľka súčasne opätovne uviedla, že pri ponuke inej vhodnej práce musí odmietnutie tejto práce predchádzať daniu výpovede, čo v jej prípade nebolo splnené, pričom zároveň jej nebol ponechaný žiadny časový priestor na vyjadrenie sa k ponúkanej pozícii. Podľa názoru dovolateľky sa odvolací súd vo svojom rozhodnutí nevyjadril k závažnej skutočnosti, ktorou je nutnosť odmietnutia ponúkanej pracovnej pozície pred podaním výpovede. Z uvedených dôvodov považuje dovolateľka rozhodnutie odvolacieho súdu za nepreskúmateľné a arbitrárne, čím prišlo k porušeniu práva na spravodlivý proces v zmysle § 420 písm. f) CSP, na základe čoho navrhla, aby dovolací súd rozhodnutie odvolacieho súdu zo dňa 15. decembra 2022 sp. zn. 12CoPr/6/2022 zrušil, vec vrátil na ďalšie konanie a priznal jej náhradu trov dovolacieho konania.

4. Žalovaná sa vyjadrila k dovolaniu žalobkyne a to tak, že poukázala na rozdielnosť situácie, kedy žalovaná podala dovolanie voči zmeňujúcemu a zrušujúcemu rozhodnutiu odvolacieho súdu, o ktorom rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodnutím zo dňa 23. februára 2022 sp. zn. 4Cdo/108/2020, ktorým rozhodnutie odvolacieho súdu zo dňa 07. novembra 2019 sp. zn. 12CoPr/7/2019 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a súčasnej situácie, kedy žalobkyňa podala dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu zo dňa 15. decembra 2022 sp. zn. 12CoPr/6/2022, ktorým odvolací súd potvrdil rozhodnutie súdu prvej inštancie. Žalovaná mala za to, že odvolací súd sa vo svojom potvrdzujúcom rozhodnutí vysporiadal so všetkými námietkami žalobkyne uvedenými v odvolaní z 26. februára 2019. Odvolací súd sa plne stotožnil s odôvodnením súdu prvej inštancie a toto vecné odôvodnenie doplnil o svoje dôvody pre potvrdenie prvoinštančného rozhodnutia. Preto považovala žalovaná obe rozhodnutia za vecne správne, plne v súlade s § 220 ods. 2 CSP, na základe čoho navrhla dovolanie žalobkyne ako nedôvodné zamietnuť a priznať žalovanej náhradu trov dovolacieho konania.

5. Dovolateľka vo svojej replike k vyjadreniu žalovanej uviedla, že z obsahu rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 23. februára 2022 sp. zn. 4Cdo/108/2020 nemožno vyvodiť, že by sa dovolací súd stotožnil s námietkou žalovanej týkajúcou sa odklonu odvolacieho súdu od judikatúry, nakoľko dovolací súd konštatoval len nepreskúmateľnosť rozhodnutia odvolacieho súdu.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie je prípustné.

7. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu - ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP.

8. Podľa § 420 CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

9. Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolaťel' uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

10. Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 CSP). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (porovnaj § 428 CSP). Pokiaľ nemá dovolanie vykazovať nedostatky, ktoré v konečnom dôsledku vedú k jeho odmietnutiu podľa § 447 písm. f) CSP, je (procesnou) povinnosťou dovolaťela vysvetliť v dovolaní zákonu zodpovedajúcim spôsobom, z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania a v dovolaní náležite vymedziť dovolací dôvod (§ 420 CSP alebo § 421 CSP v spojení s § 431 ods. 1 CSP a § 432 ods. 1 CSP). V dôsledku spomenutej viazanosti dovolací súd neprejednáva dovolanie nad rozsah, ktorý dovolaťel' vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom.

11. Dovolaťel'ka vyvodzujúc prípustnosť dovolania z ustanovenia § 420 písm. f) CSP namietala arbitrárnosť rozhodnutia odvolacieho súdu, absenciu zdôvodnenia odklonu od skoršieho rozhodnutia odvolacieho súdu a tým vzniknutý stav právnej neistoty v spojení s prekvapivosťou rozhodovania súdu. Zároveň namietla nedodržanie § 63 ods. 2 písm. b) Zákonníka práce, konkrétne podanie výpovede z organizačných dôvodov zamestnávateľom skôr, než došlo k odmietnutiu ponúknuť náhradnej pracovnej pozície zo strany zamestnanca.

12. Hlavnými znakmi, ktoré charakterizujú procesnú vadu uvedenú v § 420 písm. f) CSP, sú: a/ zásah súdu do práva na spravodlivý proces a b/ nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci procesnej strane, aby svojou procesnou aktivitou uskutočňovala jej patriace procesné oprávnenia, a to v takej miere (intenzite), v dôsledku ktorej došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky (I. ÚS 26/94), v ktorom sa uplatnia všetky zásady súdneho rozhodovania v súlade so zákonmi a pri aplikácii ústavných princípov. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle citovaného ustanovenia treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca a ktoré (porušenie) tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva. Ide napr. o právo na verejné prejednanie veci za prítomnosti strany sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonávaným dôkazom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a na rozhodnutie o riadne uplatnenom nároku spojené so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutia spravodlivosti).

13. Z práva na spravodlivé súdne konanie vyplýva povinnosť všeobecného súdu zaoberať sa účinne

námietkami, argumentmi a dôkaznými návrhmi strán (avšak) s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie vo veci (I. ÚS 46/05). Z uvedeného potom vyplýva, že k porušeniu práva na spravodlivý proces v zmysle ustanovenia § 420 písm. f) CSP môže dôjsť aj nepreskúmateľnosťou napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu (porov. I. ÚS 105/06, III. ÚS 330/2013, či 4Cdo/3/2019, 8Cdo/152/2018, bod 26., 5Cdo/57/2019, bod 9., 10.) alebo prekvapivosťou rozhodnutia vtedy, keď odvolací súd vydá rozhodnutie, ktoré nebolo možné na základe zisteného skutkového stavu veci predvídať, čím bola účastníkovi odňatá možnosť právne a skutkovo argumentovať vo vzťahu k otázke, ktorá sa s ohľadom na právny názor odvolacieho súdu javila ako významná pre jeho rozhodnutie, či rôznymi závažnými deficitmi v dokazovaní (tzv. opomenutý dôkaz, deformovaný dôkaz, porušenie zásady voľného hodnotenia dôkazov a pod.).

14. Najvyšší súd vo svojich rozhodnutiach opakovane uviedol, že z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle § 420 písm. f) CSP nie je významný subjektívny názor dovolateľa tvrdiaceho, že sa súd dopustil vady zmätočnosti v zmysle tohto ustanovenia; rozhodujúce je výlučne zistenie (záver) dovolacieho súdu, že k tejto procesnej vade skutočne došlo (viď 3Cdo/41/2017, 3Cdo/214/2017, 8Cdo/5/2017, 8Cdo/73/2017). So zreteľom na to pristúpil aj v danom prípade k posúdeniu opodstatnenosti argumentácie dovolateľky, že odvolací súd po zrušení jeho skoršieho rozhodnutia Najvyšším súdom Slovenskej republiky a vrátení veci na ďalšie konanie (z dôvodu nepreskúmateľnosti) rozhodol arbitrárne a prekvapivo, keďže bez riadneho zdôvodnenia sa v plnej miere odklonil od svojho pôvodného právneho názoru a rozhodol protichodne voči svojmu skoršiemu rozhodnutiu.

15. Z obsahu spisu vyplýva, že Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodnutím zo dňa 23. februára 2022 sp. zn. 4Cdo/108/2020 zrušil rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 07. novembra 2019 č. k. 12CoPr/7/2019 - 478 (ktorým odvolací súd zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie vo výroku I. tak, že určil, že výpoveď daná žalobkyni je neplatná a pracovný pomer trvá a v časti týkajúcej sa náhrady mzdy výrok I. spolu s výrokom II. zrušil) a vec vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie a to z dôvodu, že predmetné rozhodnutie nespĺňalo kritériá pre odôvodňovanie rozhodnutí v zmysle § 220 ods. 2 CSP (v spojení s § 393 ods. 2 CSP). Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojom rozhodnutí zo dňa 23. februára 2022 sp. zn. 4Cdo/108/2020 konštatoval nepreskúmateľnosť a zmätočnosť rozhodnutia odvolacieho súdu zo dňa 07. novembra 2019 č. k. 12CoPr/7/2019 - 478. Nakoľko predmetné rozhodnutie odvolacieho súdu trpelo vadou nepreskúmateľnosti a zmätočnosti, nebol dovolacím súdom vyslovený žiadny právny názor týkajúci sa predmetu sporu. Krajský súd v Prešove opätovne vo veci rozhodol a rozsudkom zo dňa 15. decembra 2022 č. k. 12CoPr/6/2022 - 544 rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil a priznal žalovanej náhradu trov odvolacieho a dovolacieho konania. Nakoľko odvolací súd rozhodol odlišne od svojho skoršieho rozhodnutia, t. j. zmenil svoj právny názor vzťahujúci sa na totožné skutkové okolnosti, bolo nevyhnutné, aby sa odvolací súd v odôvodnení svojho rozhodnutia v dostatočnej miere vysporiadal so zmenou svojho právneho názoru tak, aby bolo nepochybné, na základe akých skutočností, resp. myšlienkových postupov dospel pri totožných skutkových okolnostiach k odlišnému právnemu názoru, než už raz vyslovil. Odvolací súd sa avšak vo svojom rozhodnutí zo dňa 15. decembra 2022 č. k. 12CoPr/6/2022 - 544 k zmene svojho právneho názoru vyjadril len nasledovne: „S ohľadom na ústavnoprávny princíp nezávislosti sudcu, ktorý je vo všeobecnosti viazaný len zákonom, odvolací súd opustil svoj prvotný názor prezentovaný v dovolacím súdom mu zrušenom rozhodnutí“ (bod 37. odôvodnenia daného rozhodnutia). Vo zvyšku odvolací súd konštatoval správnosť právneho posúdenia skutkových okolností daného prípadu súdom prvej inštancie. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu teda nie je zrejmé, čo bolo dôvodom na opustenie prvotného právneho názoru, ktorý odvolací súd vyslovil vo svojom rozhodnutí zo dňa 07. novembra 2019 č. k. 12CoPr/7/2019 - 478, čím došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces v zmysle § 420 písm. f) CSP zmätočnosťou, nepredvídateľnosťou a prekvapivosťou rozhodnutia súdu.

16. Dovolací súd preto s poukazom na vyššie uvedené dospel k záveru, že žalobkyňa (dovolateľka) dôvodne namieta, že prišlo k porušeniu práva na spravodlivý súdny proces prekvapivosťou a nepredvídateľnosťou rozhodnutia odvolacieho súdu naviazanou na absenciu zdôvodnenia odklonu od skôr vysloveného právneho názoru odvolacím súdom, čo zakladá vadu odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu a procesnú prípustnosť podaného dovolania podľa § 420 písm. f) CSP.

17. Vzhľadom k zisteniu, že v konaní došlo k procesnej vade podľa § 420 písm. f) CSP, ktorá skutočnosť je okolnosťou, pre ktorú musí dovolací súd napadnuté rozhodnutie vždy zrušiť, pretože rozhodnutie vydané v konaní postihnutom tak závažnou procesnou vadou, nemôže byť považované za správne, Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok odvolacieho súdu zrušil (§ 449 ods. 1 CSP) a vec vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie (§ 450 CSP). Vzhľadom na výskyt vady v zmysle § 420 písm. f) CSP, dovolací súd sa už nezaoberal ďalšími námietkami uvedenými v dovolaní.

18. Ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie a odvolací súd sú viazaní právnym názorom dovolacieho súdu (§ 455 CSP). Ak dovolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec odvolaciemu súdu alebo súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne tento súd o trovách pôvodného konania a o trovách dovolacieho konania (§ 453 ods. 3 CSP).

19. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

### **Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.